

Maximilian Steinbeis

Zakopati blago

Dobrodošli. Molim vas da dobro zapamtite ove informacije. Meni šteti vrijeme a Vama novac. Moj savjet stoji uncu zlata na sat. Ne želite ga protratiti na uvodne govore.

Odlučili ste skloniti na sigurno Vaša životna postignuća pred nadolazećom kataklizmom. Na tome Vam čestitam. Pokazali ste hrabrost i odlučnost. Te će vam dvije osobine biti veoma korisne pri ostvarenju vašeg nauma.

Ono što Vam nedostaje jesu znanje i iskustvo. Ja imam oboje i nudim Vam da ih iskoristite. To ima svoju cijenu. No potrebno je samo malo mašte da si zamislite koliko vas skupo može stajati svaka pogrešna procijena i nespretnost pri ostvarivanju Vašega plana. U usporedbi s time moja je cijena povoljna.

Ovdje Vas čeka sljedeće: opisat ću Vam općenito o čemu se radi kod zakapanja blaga. Nakon toga ćete moći ugrubo procijeniti kakve su poteškoće pred Vama, na što morate obratiti pozornost i koje ćete odluke morati donijeti.

Slušajte. O svemu na miru razmislite. Potom zakažite sastanak u mom uredu. Sve drugo riješit ćemo ondje.

Prvi korak: pretvaranje Vašeg novca u zlato.

Uživajte u tom koraku. Sve što imate za pretvaranje u zlato velika je pustolovina. Uživajte u trenutku kada ulazite u banku i opušteno se smiješite u nadzornu kameru i kada prijateljskom savjetniku govorite u lice da želite okončati prijevaru kojoj Vas on i ustanova u kojoj radi neprestano izlažu i da želite ukinuti sve račune i oročenja, prodati sve vrijednosne papire, zatvoriti sve udjele u fondovima, i to istog trena.

Naglašavam: sve. Sve što imate.

Osjetit ćete iskušenje da napravite kompromis. Mislit ćete: a što ako ipak sve bude drugačije? Biti će Vam primamljivo raditi raspodijelu. Upravljanje rizikom. Ne uložiti sve u jedan fond.

To su upravo stvari koje Vam je bankovni savjetnik uvijek govorio, zar ne? Jesam li u pravu?

Oduprite se!

Iskušenje je veliko, znam. Ali morate mu se oduprijeti.

Mislite na trenutak kada će država raskinuti svoje dužničke okove, kada će se osloboditi i početi umirivati svoju nasilnu, stoljećima rastuću glad za moći. Mislite na trenutak kada će Vaš novac postati ono što je zapravo oduvijek bio: hrpica šarenih papira.

Slušajte moje riječi: svi koji svoju imovinu nisu pravovremeno uzeli iz državnih kandži, morat će platiti.

A to se može samo na jedan način: zlatom i njegovim zakapanjem pod zemlju.

A ne, ne podcijenjujem slast otrova, koji će Vam pristojni savjetnik kapnuti pod jezik. On je dobro školovan. On će paziti na to da Vam ne pruža otvoreni otpor.

Naravno, reći će on. Dobra ideja, zlato u ovo vrijeme, reći će. On Vam želi pomoći, on Vam se želi predstaviti korisnim. Na neki svoj način on Vam želi i dobro.

Možemo Vam ponuditi indeksni fond, reći će ili fond sirovina. Ili zašto ne dionice ruda? Ili ako već želite fizički zlato, tada ga barem stavite u ovu ladicu, ovdje u našem trezoru. Nemojte da Vam bude teško ostaviti ga na čuvanje. Izbjegnite rizik. Vidite kako je sigurno, pogledajte kako hladno bliješti masivni oklop, pogledajte kako ukočeno gleda lasersko oko našeg sustava sigurnosti, poslušajte kako prst debeli kračuni od plemenitog čelika gotovo bešumno ulaze u držak koji je moguće otvoriti samo unosom petnaestznamenskastog tajnog koda za čije bi odgonetanje najjače računalo na svijetu trebalo tisuću godina.

Slušajte: na dan obračuna država će htjeti saznati od banaka tko sve kod njih ima sefove. Na vrata će Vam pozvoniti službenici u pratnji naoružanih snaga, i oni će Vas otpratiti do Vaših bankovnih sefova i strogim izrazom lica prisiliti da ih otvorite. Biti će ovlaštene za primjenu sile ako ih ne poslušate. I jednostavno će uzeti Vaš novac.

Dakle: začepite uši. Ne smijite se. Ne odgovarajte na pitanja. Ne govorite ništa, osim Vaše želje: da zahtijevate ono vaše, sada i ovdje.

On će se već snaći, pristojni gospodin savjetnik, koji je zapravo uvijek bio susretljiv prema Vama. Možda će stajati pred Vama pomalo neodlučno i gledati svojim tugaljivim smeđim očima.

Ovo su posljednje sekunde Vašeg života kao njegova klijenta. On se upravo oprašta. Uskoro će nestati, povući se u prostorije podružnice smirujućih pastelnih

tonova i klimatski optimizirane za prodaju gdje već gomila ljudi strpljivo čeka na njegove savjete.

On Vam pruža ruku. Nemojte je prihvatiti!

Neka Vam isplate Vašu imovinu u novčanicama od 500 eura.

Neke banke i same prodaju zlato. Naručuju ga za Vas. Kako praktično, možda ćete pomisliti. Tako ste izbjegli komplikacije i dobit ćete ga lijepo zapakiranog i besplatno dostavljenog na kućnu adresu.

Ponavljam: ne smijete prihvatiti ništa od banke. Ako to ne shvatite naša suradnja nema smisla. Tada bih radije drugačije iskoristio svoje točno isplanirano vrijeme. To ozbiljno mislim.

U Njemačkoj postoji zakon prema kojemu svaka veća kupnja zlata mora biti službeno registrirana. Možete zamisliti zašto.

Nemate baš ništa od toga ako vaše blago mirno počiva pod zemljom, a vi sjedite u zatvoru.

Srećom postoje prodavaonice, sasvim normalne trgovine. One prodaju plemenite metale. Novčiće, antičke kolekcionarske komade, ali i novije. Možete ući u te dućane a da ne morate reći ni dobar dan. Možete šutke listati goli novac na stolu i pokazati na ono što želite. Ne morate niti otvoriti usta. O preobrazbi vašeg novca nitko neće doznati, jednako kao da njime kupujete jaja ili benzin ili novi kišni ogrtač.

To se čak i smije. Sasvim je legalno. Ipak postoji gornja granica od 15 000 eura. Kod većih iznosa prodavač mora prijaviti transakciju.

Svladavanje te poteškoće prije svega je vremenski problem. Morate svoj novac usitniti u dijelove od 14 999 eura i onda te dijelove u različitim trgovinama zamijeniti za zlato, jedan za drugim, danas jedan u Hamburgu, sutra u Berlinu, prekosutra u Münchenu. Poznajemo pouzdane prodavače. Zajednički ćemo Vam osmisliti plan putovanja. Pokupit ćemo Vas i Vaš novac blindiranim dostavnim vozilom točno pred bankom. Vozit ćemo Vas kroz državu, od jedne trgovine plemenitim metalima do druge. Ovisno o obimu Vaše imovine, za to morate računati dva ili tri tjedna.

Putovanje je iza Vas. Upoznali ste Njemačku, možda temeljitije nego što ste htjeli. Za dugih sati na autoputu sprijateljili ste se s Frankom i Thorstenom, vozačima s diplomom borbe prsa o prsa i dozvolom za oružje, koji su Vas pratili i čuvali na

Vašem putovanju i koji su se na kraju ipak, kada ste se navikli na njihovu fizičku pojavnost, pokazali kao izrazito ugodni suputnici.

Okupali ste se i dobro naspavali. Okrijepili ste se na doručku.

Zatim ste se vratili u hotelsku sobu i sportsku torbu, koju Frank i Thorsten nisu ispuštali iz vida tijekom puta, dovukli na krevet, otvorili patentni zatvarač i izvadili njezin sadržaj.

Na trenutak ste zastali. Pred Vama leži sve, sve što imate, u obliku kompaktnog kvadra, sastavljenog od iznenađujuće malih i tankih pločica zagasito žute boje.

Jeste li razočarani? Mislili ste da će biti više?

Glupost. Zaboravljate da je to zlato. Podignite jednu polugu. Hajde, hajde, učinite to. Ona priprada Vama.

Učinit će Vam se neočekivano teškom. Zlato teži dvostruko više od željeza. Zlato je teško, to znači: ne zauzima mnogo mjesta. To je njegova velika prednost. Doslovno ga možete u šupljem zubu nositi kao zalihu za nuždu. Možete ispod olabavljene letvice parketa (ako ste skloni provalničkoj lakoumnosti) sačuvati malo bogatstvo.

Ali to još nije sve. Istinsko čudo jest potpuna neuništivost tog metala. On preživljava sve, i svaku nezamislivo stravičnu zemaljsku katastrofu. Ostaje uvijek ono što je bio. Drugi metali se spajaju, miješaju s kisikom, razgrađivačem koji život znači, združuju s drobljivim, trulobojnom hrđom, s cvjetanjem iz hrapave soli, nestaju na vlazi, razgrađuju u blatu, rasplinjavaju se i propadaju, ali ne i zlato. Ondje gdje ga zakopate biti će i za deset, sto, tisuću godina, svijetlit će tom jedinstvenom žutom bojom koja kao da mu je dana kao znak njegove čudnovatosti, jednako vječno kao i prvoga dana, za deset tisuća, sto tisuća godina, možda će biti izobličen i pritisnut od usitnjavanja i gnječenja gibanja zemlje u kojoj počiva, ali nepromijenjen, nepokvaren kao da nije dio vremena i dio svijeta.

Pod uvijetom da ga nitko ne iskopa.

Prvi je korak iza Vas. Sada slijedi drugi: trebate prikladno mjesto.

Važno je da pripada Vama. Ako već nemate zemljište, kupite ga. Kupite negdje poljoprivredno ili šumsko zemljište, ne manje od jednog hektara, optimalno je deset. To ne stoji mnogo, a ne želite da se naknadno morate prepirati s vlasnicima zemljišta.

Zapravo – ovo će Vas možda iznenaditi – prilično je svejedno kakvo je mjesto. Močvare i pijesak trebate naravno izbjegavati, ali inače je bilo koje drugo mjesto dobro. Blato ili šoder, humus, bilo vlažno ili suho, rijetko ili gusto obraslo u korov, ne igra nikakvu ulogu.

Važna je jedna sasvim druga stvar: da to mjesto možete pronaći.

U knjigama je to uvijek jednostavno: neko osamljeno mjesto u šumi, veliko stablo, vrh sjene najduže grane točno u podne. No to su sve dječje budalaštine.

U roku od dvije godine neka livada može obrasti u korov, grana može uvenuti, stablo se osušiti a mjestu gdje leži vaše blago može se izgubiti svaki trag, može uopće više ne biti mjesto nego kap vode u moru, dah u vjetru, ništa, a blago je tako posvuda i nigdje, nestalo, izgubljeno, nema ga više.

To se ni u kojem slučaju ne smije dogoditi. Inače ne morate ni zakopavati Vaše blago.

Dilema je uvijek ista: skrovište s jedne strane mora biti nepronalazivo, inače nije sigurno. S druge strane mora biti pronalazivo, inače je blago nestalo.

Kako bismo riješili tu dilemu potrebna su Vam četiri parametra: označavanje, znak, kod i ključ.

Mjesto naravno nikako ne smije biti vidljivo na nekoj livadi. Jer to znači da je njegova upadljivost i posebnost vidljiva bilo kome. Samo bi budala u ovim vremenima, kada svaki taksist negdje zakopava svojih dvadeset unca, pohranio svoje blago na takvo mjesto. Znam ljude koji s detektorom metala jednostavno češljaju svako na bilo koji način upadljivo mjesto. I ne žive loše od toga.

Ne, Vi sami morate označiti mjesto. Morate mu tek dati njegovu posebnost. Morate izabrati svojstva tla i dodijeliti mu obilježje tako da u konačnici dobijete markaciju.

Ti znakovi moraju biti trajni: stablo je bolje od kolca. Kamen je bolji od stabla. Brdašce je bolje od kamena.

Što više znakova to je veći rizik da se jedan raspadne, uništi, nestane, a s njim i cijela markacija. S tri znaka možete markirati svako mjesto u centimetar. Nemojte uzeti manje, ali ni više od tri.

Poslužite se trigonometrijom. Zakonitosti odnosa kutova i dužina trokuta vječne su. Neka Vam to bude od pomoći.

I ostavite se GPS-koordinata. Svoje blago želite pronaći i kada sateliti gore prestanu odašiljati signale.

Kombinaciju brojki morate, naravno, kodirati. Kod može i treba biti kompliciran. Ne morate ga zapamtiti. Morate ga svakako zapisati ili nekako drugačije zabilježiti. Poslužite se, dakle, umijećima kriptografije. Ipak biste se trebali pri izboru pomoćnih sredstava ograničiti na one analogne. Zadnje što bi vam trebalo, u vremenu koje je još pred nama, je da u trenutku sloma budete ovisni o softveru i moći računala.

Time smo došli do četvrtog parametra uspješnog pohranjivanja blaga, do ključa.

Zaboravite sve što ste mislili da znate o kartama s blagom. Ugledajte se na Edgara Allena Poea, koji je doduše napisao mnoge gluposti, ali nam je ipak ostavio barem jedan vrijedan savjet: ono očito je najskrivenije.

Ipak Vam ne bih preporučio da ostavite ključ u kutijici na kaminu. Takav bi nehaj bila bahatost. Ne morate, za razliku od Poeovog detektiva, nikoga očarati.

Važno je da Vaš ključ ne potrebuje daljnje skrovište. On mora biti skriven u otvorenim, lako dostupnim stvarima. Pogledajte kroz prozor: ulice Vašega grada su primjerice rudnik, iz kojega se može pronaći gomila materijala za iskopavanje ključa. Put od A prema B. Imena ulica. Uglovi rakižja. Dužina dijelova puta u metrima. A to je i trajno: čak je i u Hirošimi mreža ulica ostala djelomično netaknuta.

Prigodna su i klasična književna i glazbena djela. Kombinirajte. Ako se ključ rješenja sastoji od više ključeva, koji se zatvaraju samo u međusobnom djelovanju, tada on umnogostručuje svoju moć.

Već vidite: ovo je mjesto za Vaše osobne sklonosti. Vaša omiljena pjesma. Hitovi iz Vaše mladosti. Put do kuće, adresa Vaše prve ljubavi. Slobodno budite sentimentalni. Ovdje to smijete. Što intimnije, to bolje: Vaša sjećanja i osjećaji nisu nikome tako dostupni i dobro skriveni kao u Vama. A možete ih dobro i zapamtiti.

Četiri parametra označavanje, znak, kod i ključ morate sastaviti sami. To Vam nitko ne može oduzeti. Kada bih to učinio ja, tada bih znao gdje je sakriveno Vaše blago. A to ni Vi ni ja ne želimo.

Dosadašnji izazovi bili su prije intelektualne naravi. Oni, koji su sada pred Vama, zahtijevaju druge sposobnosti.

Ne možete sami iskopati jamu koja je dovoljna da sakrijete blago. Trebat ćete, dakle, još jednog muškarca – ne više od jednoga, ali on Vam je nužan. To može biti Vaš sin ili unuk, ako ga imate, kojemu bezgranično vjerujete i koji je fizički sposoban za tako težak posao. To može, pod istim uvjetima, biti i Vaša kćer ili unuka. Braća: Nikada. Kao niti vlastita žena. To je nemoguće.

Ako nemate prikladan odrastao pomladak tada Vam treba pomagač. A s tim pomagačem je povezan i problem s kojim se morate suočiti.

Ne mislim time da si nađete prikladnog muškarca. To možemo mi za Vas. Postoji dovoljno snažnih mladića, koji su sretni i zahvalni na takvom poslu; nije to problem. Problem je drugdje. Još ću se na to vratiti.

Alat ćete dobiti od nas: štihače, motike, kante, užad i – ono najvažnije – dvije košare, jednu za Vas, jednu za Vašeg pomagača, kojom se može prenijeti najviše 650 unca zlata. To puta dva, dovoljno je za većinu imutaka. A više od toga se ionako ne bi trebalo zakopati na istome mjestu.

650 unca je više od 20 kilograma. To je vrlo težak teret na leđima. Morat ćete biti u stanju nositi ga dva ili tri kilometra bez pretjeranog umaranja. Ako je potrebno, trenirajte za to.

Kada dođete na mjesto zakapanja, tek Vam predstoji najveći napor. Morate iskopati jamu duboku najmanje dva i pol metra.

Postoje iskusni i nimalo sentimentalni sakrivači blaga, koji tvrdoglavo naginju teoriji da vrijeme kad tad otkrije svako blago. Da vrijeme ne trpi trajno blago pod zemljom. Da zlato postaje ništa, ono posebno opće, da ono kao ništa sakriveno nešto ide protiv prirode i da prije ili poslije postaje kišom isprano, olujom iz zemlje iščupano zajedno sa skrivenim korijenom stabla u čijem podnožju leži zakopano, izbrazdano plugom i bačeno usred crnog grumenja na površinu. Vjerovanje da će ležati ondje, trepereći na svjetlu, svijetlo i žuto, nepromijenjeno i kao novo, prepuštaju onome tko ima sreće proći onuda i u pravom trenutku imati otvorene oči.

To je vjerojatno praznovjerje. Suzdržat ću se od suda.

Važno je, u svakom slučaju, sljedeće: dva i pol metra.

Danas postoje vrlo moćni detektori metala, a tehnički razvoj sve više napreduje.

Dva i pol metra. Bolje i više, ali nikako manje.

Jamu od dva i pol metra dubine dvojica kršnih odraslih muškaraca iskopaju otprilike za dva sata. Imajte to na umu pri planiranju vremena. Nemate vremena za gubljenje, ako želite ponovo zakopati jamu prije zore.

U košari ćete naći hranu za jačanje visoke nutritivne vrijednosti te pića. Napravite svaka dva sata stanku od petnaest minuta. Nemate ništa od toga ako Vi i vaš pomagač budete umorni i gladni te stoga sporije radite.

Sada slijedi nešto važno: Neka Vaš pomagač radi na dnu jame. On će stajati dolje i puniti vjedro. Vi ćete stajati gore i izvlačiti iskopanu zemlju.

Razgovarajte što je moguće manje. Obično on ionako ne zna njemački. No svejedno: izbjegavajte komunikaciju pogledom. Ostanite neprijateljski raspoloženi. Zatvorite oči i uši na njegovo jaukanje, njegov znoj, njegove grlene glasove uspostave kontakta. Izbjegnite da zajednički konzumirate pakete s proteinskom hranom ili da ih, ne daj Bože, podijelite.

Ono što Vas čeka je ionako već dovoljno teško.

Kada deset dati zajedno s nekime obavljate težak fizički posao, vrlo je teško da međusobno ne izgradite odnos. On dolje kopa, vi vučete. Radite u određenom ritmu. Njegovi su pokreti određeni prema Vašima. On kopa dok vi vučete, zatim on prebacuje zemlju, a Vi čekate dok se vjedro ne napuni, zatim vučete gore, a on uzima motiku – nakon sat, dva, toliko ste usklađeni da rad zadobiva nešto opojno, kao što u plesu jedan pokret vodi drugi, kao životinja s četiri uda ukopavate se u zemlju do dva i pol metra, gotovo sinkronizirano dišete u mraku, mišića ispunjenih istim toplim, krvavim bolom, on dolje, a vi gore.

I na kraju ga morate ubiti.

Ne postoji način da Vam to olakšamo. Za mnoge je to naknadno najteži dio operacije.

I to morate učiniti sami. Mi Vas na to možemo pripremiti, koliko je to moguće. Ali na kraju morate biti u stanju donijeti odluku da podignete štihacu, snažno zamahnete i s čeličnim dijelom u trenutku dok on dolje prazni lopatu u vjedro i opušta si vratne mišiće, udarite na posebno mjesto na vratu.

To ćemo vježbati. To mora sjesti.

Ako oklijevate, možda nesvjesno, jer ste zapanjeni sobom i onime što činite, jer Vam taj muškarac dolje prolazi kroz glavu, njegov miris, njegova ofucana majica, njegovi iskeženi zubi, njegova topla, isparavajuća tjelesnost, ako zaustavite motiku pri

udarcu tada ćete ga vjerojatno samo ozlijediti. A onda će sve postati mnogo, mnogo teže.

Udarac motikom, ako je pravilno izveden, rasprsnut će ga poput žarulje. Past će mrtav. Sve što Vam još preostaje da učinite jest da ponovo zakopate jamu, naravno, nakon što ste u nju zakopali blago. Računajte za to otprilike sat i pol.

Sada stojite pred zatrpanom jamom. Ako je sve proteklo po planu, upravo sviće, na istoku se rađa dan.

Zaključit ćete da ste ispunjeni neobičnom euforijom. Primijetit ćete da to buđenje dana čini neobične stvari s Vama. Osjećat ćete se tako slobodno i lagano kao nikada do tada. Skačite! Vičite! Rastrgajte si odjeću! Nitko vas ne vidi, sami ste na daleko i na široko. Dajte oduška svojim osjećajima.

No ne zaboravite da je pred Vama još put do auta. Alat sada morate nositi sami, i to Vam još predstoji. To morate obaviti dok Vas još drži ushićenost.

Kada dođete do auta, nikako nemojte odmah krenuti. U trenutnom stanju predstavljate opasnost za sebe i druge. Spustite vozačko sjedalo i odspavajte.

Bit će to dubok san bez snova kakav dugo, dugo niste imali. Ono što Vas je držalo budnim, ono od čega ste se vrtjeli i što vam nije dalo mira svih brojnih proteklih noći sada leži sigurno i duboko ispod dva i pol metra oblutaka, blata i gliba.

Probudit ćete se, nakon osam, deset, dvanaest sati, možda će već biti mrak. Udovi su Vam kruti i bolni. Kožu glave osjećate iznutra kao da je netko po njoj skakao.

Odvezite se. Dovezite auto u traku. Uključite se u promet, ponovo izornite u svijet. Ubrzajte. Držite upravljač objema rukama. Ne skidajte pogled s ceste. Dišite, duboko i ravnomjerno.

Slobodni ste.